

KEROŠAVAN
ZOMO
NE RASTRAVLAO

cl. 27

2007-a

Poslovni broj: GŽ-194/2021-3

Republika Hrvatska
Županijski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od sudaca Alenke Lešić, predsjednice vijeća, mr. sc. Ane Beloglavec, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Marijanke Salopek, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ... zavod ..., OIB: ..., protiv tuženika C. o. d.d. Z., ..., OIB: ..., radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 37 P-13252/2019-10 od 23. rujna 2020., na sjednici vijeća održanoj 24. kolovoza 2023.

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika C. o. d.d. kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: 37 P-13252/2019-10 od 23. rujna 2020.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom suđeno je:

"Nalaže se tuženiku C. o. d.d. Z., ..., OIB: ..., isplatiti tužitelju ... zavod ..., OIB: ..., iznos od 62.263,36 kn sa zateznim kamatama koje na iznos od 48.542,09 kn teku od 6. lipnja 2019. do isplate, a na iznos od 13.721,27 kn od 11. prosinca 2019. do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana."

1.1. Rješenjem, sadržanim u istoj prvostupanjskoj odluci, odbačen je prigovor stvarne nenadležnosti koji je tuženik istaknuo na ročištu od 26. kolovoza 2020.

2. Tuženik je protiv presude pravovremeno podnio žalbu iz svih žalbenih razloga u smislu članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., dalje: ZPP).

2.1. Tuženik u žalbi ističe da je dužan tužitelju naknaditi samo nastalu stvarnu štetu, a ne štetu koja je nastala tužitelju isplatom osiguraniku tužitelja invalidske mirovine jer je osiguranik tužitelja rođen 6. kolovoza 1940., te bi po isti već u veljači 2005. ispunio zakonske uvjete za odlazak u starosnu mirovinu, u skladu sa člankom 31. Zakon o mirovinskom osiguranju iz 1998., koju bi mu tužitelj bio dužan isplaćivati i da nije došlo do predmetne prometne nezgode. Ako postoji razlika između isplaćene invalidske mirovine i starosne mirovine, na koju bi osiguranik tužitelja imao pravo, to je sud trebao utvrditi vještačenjem. Smatra da se u ovoj pravnoj stvari trebaju primijeniti odredbe zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja, Zakon o osnovama sistema osiguranja imovine i osoba (Službeni list SFRJ, broj: 24/76., 17/90.), a ne zakon koji se primjenjuje od 1. siječnja 2014., na koji se poziva tužitelj. Predlaže preinačenje presude u smislu žalbenih navoda, podredno istu ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu, uz naknadu tuženiku troškova pristojbe za žalbu.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je neosnovana.

5. Prvostupanjski sud je utvrdio sve odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva i na tako potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenio materijalno pravo. Sud je za svoju odluku dao jasne razloge i presuda se može ispitati, a ovaj sud ne nalazi bitne povrede odredaba postupka na koje pazi po službenoj dužnosti, po osnovi članka 365. stavka 2. ZPP.

6. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja, prometne nezgode od 25. siječnja 1986., koju je skrivio osiguranik tuženika, u kojoj je stradao osiguranik tužitelja S. P. i da je istom priznato pravo na invalidsku mirovinu, u omjeru od 50% povrede izvan rada (predmetna prometna nezgoda) i 50% zbog bolesti.

6.1. Isto tako, nije sporno da je među strankama vođeno više sudskih postupaka, temeljem iste činjenične i pravne osnove, u kojima je uspio tužitelj, a koje sudske odluke prileže spisu. Nije sporan iznos koji je tužitelj u utuženom razdoblju, od 1. veljače 2017. do 31. listopada 2019., isplatio osiguraniku tužitelja, kao ni da je tuženik primio 21. svibnja 2019. odštetni zahtjev za isplatu iznosa od 48.542,09 kn.

7. Sporno je koji propis treba primijeniti u ovoj pravnoj stvari i pripada li tužitelju pravo na isplatu budući da je osiguranik tužitelja navršio 65 godina života, čime bi stekao pravo na starosnu mirovinu.

8. Protivno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je savjesno i brižljivo ocijenio provedeni dokazni postupak, kako svaki dokaz zasebno, tako i dokazni postupak kao cjelinu, u skladu sa člankom 8. ZPP, uz pravilnu primjenu pravila o teretu dokazivanja, sukladno članku 221.a ZPP i dao je jasne razloge što je utvrdio na temelju kojeg od izvedenih dokaza.

9. Predmet ovog spora je naknada štete nastale tužitelju isplatom invalidske mirovine osiguraniku tužitelja S. P. za utuženo razdoblje i pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je tužitelju nastala šteta svakom pojedinom isplatom invalidske mirovine, a ne već samim nastankom štetnog događaja.

10. Slijedom toga, u ovoj pravnoj stvari treba primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj: 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18. i 102/19., dalje: ZMO), a ne propise koji su bili na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja.

11. Pobijana presuda donesena je uz pravilnu primjenu odredaba ZMO, u skladu s člancima 161. i 164. ZMO, citiranim u obrazloženju prvostupanjske presude.

11.1. Pri tome je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da odredbama ranije važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj: 102/98., 127/00., 59/01., 109/01., 147/02., 117/03., 30/04., 177/04., 92/05., 43/07., 79/07., 35/08., 40/10., 121/10., 139/10., 61/11., 114/11., 76/12., dalje: ZOMO) nije bila predviđena mogućnost isplate starosne mirovine, umjesto invalidske mirovine, nakon što osoba koja prima invalidsku mirovinu navrší propisanu životnu dob, dok odredba članka 58. ZMO nije primjenjiva u ovoj pravnoj stvari jer je tom odredbom propisan prelazak invalidske mirovine u starosnu samo kada je do gubitka radne sposobnosti došlo zbog bolesti, a što ovdje nije slučaj.

12. Dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke.

12.1. Sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, kako je to propisano člankom 220. stavkom 1. i 2. ZPP.

12.2. S obzirom da u ovom slučaju nije propisana mogućnost isplate starosne mirovine, umjesto invalidske mirovine osiguraniku tuženika za utuženo razdoblje, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe ZPP o izvođenju dokaza kada je odbio prijedlog tuženika za izvođenje dokaza vještačenjem, radi utvrđenja iznosa mirovine koja bi pripadala osiguraniku tuženika, odnosno visine štete nastale tužitelju, za svoju odluku sud je dao jasne razloge i ista je u skladu s člankom 10. ZPP.

13. Protivno žalbenim navodima, tužitelju je priznato pravo na polovinu iznosa isplaćene invalidske mirovine osiguraniku tužitelja, dakle, razmjerno postotku utvrđene odgovornosti tuženika za nastanak štetnog događaja a ne na puni isplaćeni iznos, kako se to neosnovano ističe u žalbi.

14. Tužitelju je priznato pravo na zateznu kamatu na isplaćene iznose uz pravilnu primjenu članka 165. stavka 3. ZMO i članka 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., dalje: ZOO).

15. U tom smislu prvostupanjska odluka ima jasne razloge, koje u cijelosti prihvaća ovaj sud i ista se može ispitati, što žalba tuženika nije uspjela dovesti u sumnju.

16. Shodno navedenom, pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja materijalnog prava, odredaba ZMO i ZOO, tužbeni zahtjev je valjalo usvojiti u cijelosti.

17. Napominje se da je pobijana odluka u skladu sa sudskom praksom u istovrsnim predmetima, uključujući i sudske odluke donesene u sporovima vođenim između stranaka temeljem iste činjenične i pravne osnove, pa tako i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 4 PŽ-6106/2017-3 od 20. veljače 2019., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-2941/2015-13 od 10. srpnja 2017. Predmet toga spora bila je isplata invalidske mirovine istom osiguraniku tužitelja, samo za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. svibnja 2016. (stranice 39-44 spisa).

18. Cijeneći navedeno, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena je prvostupanjska presuda (članak 368. stavak 1. ZPP), dok nepobijano rješenje, sadržano u istoj prvostupanjskoj odluci, nije ispitivano (članak 365. stavak 1. ZPP, u vezi sa člankom 381. ZPP).

19. Tuženik nije uspio sa žalbom pa je njegov zahtjev za naknadu troškova žalbe odbijen kao neosnovan (članak 166. ZPP).

Sisak, 24. kolovoza 2023.

Predsjednica vijeća
Alenka Lešić, v.r.

